

SKÆVHEDEN

Bertelsen: - Jeg er lidt nervøs ved priser. De kan nedbryde folk. Man kan komme til at hvile på laurbærene. Se Thomas Vinterberg. Hvad hjælper det, han rejser rundt og modtager priser i fire år, hvis han så ikke får lavet film i al den tid?

havde kunnet komme til det. Victor Borges slips blev sendt hele vejen over Atlanten. I et program bar jeg det slips, som Anker Jørgensen havde på, da han mødte Saddam Hussein i Bagdad. I et andet lånte jeg et Dan Turèll-slips, som Rune T. Kidde havde fået. Et meget farvestrålende Yves Saint Laurent fra 70'erne. Et fedt slips med sjæl. Og nu får jeg så selv et bundet slips ... bundet ... det vil sige, at Mesteren selv har knyttet knuden, smiler Bertelsen.

- Men hvad er det med dig og Dan Turèll?

- Jeg får jo ikke prisen, fordi jeg

render rundt med sorte negle, men fordi komitéen vurderer, at jeg har et åndeligt slægtskab med Dan Turèll.

DANSK FOLKELIGHED

- Du virker da ikke som om, du er hverken er på Fernet Branca eller stoffer?

- Nej, jeg tager aldrig stoffer, når jeg laver tv.

- Du sidder også og bælter danskvand!

- Ja, gud ved, om Dan Turèll ville have brudt sig om det. Nej, men jeg har tænkt meget over det åndelige slægtskab. Jeg er jo ikke

Dan Turèll-discipel, men jeg kan se et slægtskab i den måde, vi bruger det bedste fra den amerikanske kultur på. Dan kopierede ikke bare Jack Kerouac eller Allen Ginsberg. Han lod sig inspirere og parrede det med en gedigen dansk folkelighed. Han gjorde det til sit eget. På samme måde er jeg meget inspireret af David Letterman, som igen står på skuldrene af Johnny Carson, der igen arvede hele Late Night-tingen fra Jack Parr. Det vil sige, at jeg som Dan Turèll anerkender den amerikanske form, men det får kun værdi i vores land, hvis man kan gøre det

til sit eget. Man kan ikke nøjes med at skifte 5th Avenue ud med Gammel Kongevej og så tro, den går.

KERNE-NEDSMELTNING

- Jeg ser også et andet slægtskab. Eunen til at slå kolbotter, f.eks. Hvor mange mennesker drømmer om at blive stjerner, skriver Dan Turèll-diget 'Jeg skulle have været taxichauffør', og hvor andre sukker efter Bountyland, slår han sig på hverdagene. Jeg synes, du gør lidt af det samme.

- Jamen, jeg har det da også sådan: "Tænk, hvis det var mig, der

var nyhedsvært. Tænk at styre TV-Avisen på lsd!" Jeg husker som lille, når jeg så TV-Avisen, hvordan jeg kom helt op at køre, når formen knækkede. Når Mogens Behrendt pludselig fyrede én af sine sarkasmer af, eller der kom teknisk uheld. Teknisk uheld - det er dér, vi mærker, at verden ikke er, som dem i TV-Avisen siger, den er. Og tænk hvis man kunne udstrække det øjeblik, lave en kerne-nedsmeltning af tekniske uheld, hvor det hele kører af sporet!

- Du får lidt klaus af stive former?

- Jeg bliver enormt sur, når folk siger, at det, vi laver, er smart eller elitært eller kult. Gu' er det ej. Ambitionen er at lave noget, vi selv synes er sjovt - og så få andre til også at synes det. Du ved, når man skal være tv-vært, kommer man på værtskursus, hvor du skal have en øresnegl og en teleprompter, og det skal du, fordi der ikke må være pauser. De kan ikke lide pauser, for 'så ser det bare ud som om, du tænker dig om'.

- Vi vendte den om og sagde: 'Fedt, her sidder et perfekt jakkesæt og opfører sig som en amatør. Nervøs og famlende. Og det er godt, du skal se ud som om, du tænker dig om!' Men sådan noget er kun sjovt, fordi de i TV-Avisen ville være løbet skrigende hen til øresneglen og have råbt på cue cards, hvis de gik i stå.

GLEMMER DET ALDRIG

- Det store ved Dan Turèll er også den måde, han brændte igennem på. Jeg husker fra min barndom, at jeg var hjemme hos min mor. Hun havde købt kage, og vi skulle rigtig hygge os en lørdag aften. Og pludselig kommer et sofa-hjørne frem på skærmen, hvor der sidder en mand med stor hat og sorte negle og speedsnakker som om, han havde spist lsd. Og Erling Bundgaard prøvede sådan at få det til at glide, og det havde han ikke det store held med. Wow, jeg glemmer det aldrig!

- Jeg introducerede f.eks. også Tobias Trier. Han havde sendt mig et kassettebånd med en sang, der handlede om en sømand, der var ved at drukne i æblemos. Og selv om vi lavede fjernsyn, vidste jeg bare, at han skulle med, for det, han lavede, var fedt. Så spillede jeg det kassettebånd, og bagefter fik han lov til at lave en cd. Det er en stor sejr at være med til at løfte sådan én som ham op.

OGSÅ NOGET ANDET

- Hvad vil du egentlig med alt det der mediesyre?

- Jeg tænker hele tiden: 'Ja, det er et tv- eller et radio-program. Men hvad nu hvis det også var noget andet, noget mere end det?' Jeg vil gerne lave noget, folk ikke kan glemme.

- Så folk kan huske Mikael Bertelsen om 100 år?

- Nej, fordi det om 100 år er sjovt at se noget, man ikke troede kunne lade sig gøre.

miho@eb.dk

AF MICHAEL HOLBEK JENSEN
FOTO: JAN SOMMER